

якому етапі контролю знань; 5) автоматизація обліку успішності учнів за допомогою комп'ютерних технологій; 6) моніторинг поточного та підсумкового рейтингу успішності учнів.

В процесі модульного навчання кожен студент залучається до активної й ефективної навчально-пізнавальної діяльності, працює з диференційованою за змістом та дозою допомоги програмою. Відбувається індивідуалізація контролю, самоконтролю, корекції, консультування, ступеня самостійності. Важливим є той факт, що студент має змогу самостійно реалізуватися і це сприяє мотивації навчання.

Модульна технологія навчання і її підсистема – модульне оцінювання з рейтинговими показниками створюють усі умови для максимально об'єктивного підсумування результатів навчання, що забезпечує учневі впевненість у власних силах, успішне оволодіння навчальним матеріалом.

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ ВПРОВАДЖЕННЯ КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Шинкаренко О.Г., ст. викл, КІСумДУ

Одним з найважливіших стратегічних завдань на сьогоднішньому етапі модернізації системи вищої освіти України є забезпечення якості підготовки фахівців на рівні міжнародних вимог.

На виконання першочергових завдань, які впливають з вищесказаного, рішенням Міністерства освіти і науки України від 24.04.2003 р. (протокол № 5/5-

4) передбачено проведення з 2003/2004 навчального року педагогічного експерименту щодовпровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу (КМСОНП) у вищих навчальних закладах III-IV рівнів акредитації.

Одним із завдань КМСО є виявлення і розвиток творчих здібностей студентів.

На відміну від традиційної системи освіти, яку можна представити як конвеєр, де студент по заздалегідь визначеній «траєкторії» (загальний навчальний план, однаковий для всіх) рухається від предмету до предмету, КМСОНП по суті є «супермаркетом», в якому можна набирати різні модулі, окрім обов'язкових предметів, тобто формувати індивідуальний навчальний план. Таким чином, у студента формується свій «освітній маршрут», орієнтований на індивідуальні потреби.

В процесі навчання кожен студент «заробляє» кредити, які є мірою трудомісткості діяльності студента. За умови успішної здачі іспитів і заліків, за семестр нараховується рівно 30 академічних кредитів, за навчальний рік - 60. Акумулююча кредитна система дає можливість врахувати всі досягнення студента, не тільки навчальне навантаження, але і участь його в наукових дослідженнях, конференціях, предметних олімпіадах і так далі. Студент повинен займатися сам, шукати, цікавитися, а завдання викладача – вказати правильний шлях, підтримати в скрутну хвилину.

Таким чином, основна форма навчання при КМСОНП — це самонавчання, точніше, так звана консультативно - індивідуальна форма навчання. В Україні перехід до такої форми освітнього процесу в чистому вигляді поки неможливий.

Студенти до цього психологічно готові, а ось українські вузи до збільшення годин самопідготовки

студента не готові матеріально. Для цього необхідна широка бібліотечна мережа, істотне розширення видання наукової літератури, доступ до електронно-інформаційних носіїв.

При впровадженні КМСОНП слід в корені змінити процедуру викладання. У Європі завданням викладача є розробка великої кількості допоміжної, методичної літератури. Структура лекції в європейських університетах істотно відрізняється від структури лекцій в українських вузах. Лекція українського викладача носить інформативно-оглядовий характер, і це виправдано, оскільки викладач має можливість скласти лекцію, користуючись першоджерелами. Студент, на жаль, в більшості випадків доступу до першоджерел не має. В результаті, для студента єдиним інформаційним джерелом залишається лекція викладача. Якщо зараз різко скоротити кількість лекційних і семінарських годин, то фактично студенти позбудуться можливості отримання теоретичних знань.

Крім того, відповідно до європейських стандартів освіти, основне завдання університету полягає в науково-дослідній роботі, а не в розробці теоретичних лекцій, тобто в отриманні не стільки теоретичних знань, скільки практичних навиків науково-дослідної роботи. Фактично європейський університет покликаний готувати вчених, тоді як наші вузи готують теоретиків. У країнах Європи всю науково-дослідну роботу фінансує держава через систему грантів. Обґрунтувавши актуальність свого дослідження, учений отримує кошти, за рахунок яких фінансується його дослідницька робота, на яку він приділяє сімдесят-вісімдесят відсотків свого робочого часу. І лише решту часу він займається викладацькою діяльністю, підготовкою до лекційних і семінарських занять. В Україні відповідно до Закону «Про вищу освіту» максимальне навантаження науково-педагогічного

викладача впродовж навчального року досягає 900 годин, а в європейських країнах — в три рази менше.

Друга проблема, що виникає на шляху створення сучасної системи освіти, орієнтованої на практику з урахуванням індивідуальних здібностей студентів, — це «директивно-виховна» система загальноосвітніх навчальних закладів, яка впливає на психологію школяра відбиваючи власну ініціативу, можливість критичного осмислення того, що відбувається навколо, здатність формувати свої думки, привчає до колективної свідомості. Випускники наших шкіл, які прагнуть здобути вищу освіту, в основному старанні, надійні, передбачені, але не здатні самотійно зробити вибір, взяти на себе відповідальність за ухвалення рішення.

Як бачимо наша держава повинна пройти достатньо довгий шлях до тих засад, згідно з якими багато століть живуть університети Західної Європи, і який з успіхом свого часу використовували і наші університети з давньою історією та академічними традиціями.

ВІРТУАЛЬНА ЛАБОРАТОРІЯ НА ОСНОВІ ПРОГРАМОГО СЕРЕДОВИЩА «ELECTRONICS WORKBENCH».

Мараховський В.І., старший викладач, Кулінченко Г.В.,
к.т.н., доцент ШІ СумДУ

Підготовка фахівців в області автоматизації й комп'ютеризованих систем керування в сучасних умовах вимагає, поряд зі зростаючими вимогами знання різних мов і систем програмування, не менш фундаментальні знання електронної аналогової й цифрової схемотехніки.